

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 18 juni 2019 met nummer RvVb-A-1819-1108
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0632-A

Verzoekende partij de heer **Henricus BRUYNS**, met woonplaatskeuze te 2990
Wuustwezel, De Stroobloem 31

Verwerende partij de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van
het Departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling Antwerpen

vertegenwoordigd door advocaten Willem SLOSSE en Astrid
GELIJKENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen,
Mechelsesteenweg 64 bus 201

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 15 mei 2018 (geregulariseerd op 12 juni 2018) de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 30 maart 2018.

De verwerende partij heeft aan de gemeente Wuustwezel (hierna de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor omgevingswerken in functie van de aanleg van een nieuwe parking en de heraanleg van de Vonderweg op de percelen gelegen te 2990 Wuustwezel, Tienpondstraat 13-15 / Vonderweg 22, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie E, nummers 815G, 642A2, 641M4, 816K, 653N2, 815K, 643F2, 815E, 645K.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient geen wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 4 juni 2019.

Advocaat Stijn BRUSSELMANS, *loco* advocaten Astrid GELIJKENS en Willem SLOSSE, voert het woord voor de verwerende partij. De verzoekende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De aanvrager dient op 21 november 2017 (datum ontvangst) bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “omgevingswerken in functie van de aanleg van een nieuwe parking en de heraanleg van de Vonderweg” op de percelen gelegen te 2990 Wuustwezel, Tienpondstraat 13-15 / Vonderweg 22.

De percelen liggen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Melkerij’, goedgekeurd op 21 oktober 2010.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Fluxys adviseert op 17 januari 2018 voorwaardelijk gunstig.

De verwerende partij verleent op 30 maart 2018 een stedenbouwkundige vergunning.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep onder meer op grond van een schending van artikel 15,4° Procedurebesluit :

“ ...

Overeenkomstig 15, 4° van het Procedurebesluit dient een verzoekschrift de ingeroepen middelen te bevatten. Een middel bestaat uit een voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het beginsel van behoorlijk bestuur, en van de wijze waarop dit zou zijn geschonden.

Verzoekende partij maakt nergens in het verzoekschrift een aanduiding van rechtsregels of beginsel van behoorlijk bestuur die naar zijn mening geschonden zijn. Het verzoekschrift bevat kritiek en bezorgdheid, en stelt alternatieven voor, maar duidt niet aan in hoeverre de bestreden beslissing een bepaalde rechtsregel of een bepaald beginsel zou schenden.

Het verzoekschrift bevat dan ook geen middel, zoals nochtans vereist door artikel 15, 4° van het Procedurebesluit.

Ook om deze reden dient het verzoek als onontvankelijk te worden afgewezen.

...”

2.

De verzoekende partij laat de exceptie onbeantwoord.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad vernietigt de bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing wanneer die beslissing onregelmatig is en een beslissing is onregelmatig wanneer zij in strijd is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 15, 4° Procedurebesluit bepaalt dat een verzoekschrift een omschrijving van de feiten en de middelen moet bevatten. Een middel moet de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur bevatten, alsook een omschrijving van de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partijen geschonden worden.

Hieruit volgt dat de Raad enkel bevoegd is om een vergunningsbeslissing te vernietigen, die strijdig is met de regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dat het aan de verzoekende partij toekomt om in haar verzoekschrift middelen te ontwikkelen die deze “onregelmatigheid” van de bestreden vergunningsbeslissing aantonen.

Het inhoudelijk bekritisieren van een vergunningsbeslissing zonder een “onregelmatigheid” aan te voeren, kan niet worden beschouwd als een ontvankelijk middel. Om ontvankelijk te zijn moet in een middel overigens niet enkel een “onregelmatigheid” worden aangevoerd, maar moet tevens uiteengezet worden op welke wijze de vergunningsbeslissing de regelgeving, voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, schendt.

2.

De verzoekende partij stelt in essentie dat de verkeersstromen door de verkaveling gelegen ten oosten van de Vonderweg zullen toenemen met 300 % onder meer gelet op de ligging van de in- en uitrit van de parking. De verzoekende partij geeft zodoende aan dat zij het inhoudelijk niet eens is met de beoordeling van de aanvraag door de verwerende partij, die stelt dat de aanvraag geen aanzienlijke toename in de verkeersbewegingen tot gevolg heeft, doch zij laat na om aan te geven welke bepalingen of beginselen er door de verwerende partij zouden zijn geschonden.

De Raad beschikt enkel over een wettigheidstoezicht en kan zich niet uitspreken over de opportuniteit van de bestreden beslissing. De Raad kan zijn beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van deze van het bestuur. De Raad merkt tevens op dat de verzoekende partij ondergeschikt vraagt om de vergunning te wijzigen en terug te gaan naar een vroeger plan met 24 parkeerplaatsen of de ingang van de parking te verplaatsen naar de voorzijde, hetgeen buiten de bevoegdheid van de Raad valt. De Raad mag zich niet in de plaats stellen van de verwerende partij om tot een inhoudelijke beoordeling van de aanvraag over te gaan.

De verzoekende partij is het duidelijk niet eens met de zienswijze van de verwerende partij en stuurt aan op een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening, in het bijzonder op het vlak van de mobiliteit. Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij zich beperkt tot het louter weergeven van een eigen visie van de goede ruimtelijke ordening, zonder aan te geven om welke reden de bestreden beslissing onwettig zou zijn. De verzoekende partij stuurt met haar grieven enkel aan op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning.

3.

De exceptie van de verwerende partij wordt aangenomen. De vordering is onontvankelijk.

V. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep, inclusief de hierna bedoelde rechtsplegingsvergoeding, geheel of voor een deel ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

2.

In zoverre de vordering van de verzoekende partij onontvankelijk wordt bevonden, dient zij als de ten gronde in het ongelijk gestelde partij aangemerkt te worden zodat het door de verzoekende partij betaalde rolrecht ten hare laste blijft. Om dezelfde reden is er grond om de vraag van de verwerende partij tot het toekennen rechtsplegingsvergoeding, in te willigen. In zoverre de rechtsplegingsvergoeding niet wordt begroot door de verwerende partij, begrijpt de Raad het als een verzoek tot het toekennen van de basisvergoeding van 700 euro.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 18 juni 2019 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER